

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

Ἦχος λϝ Γα

Ἐ
Γ
Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
Ν
μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
Γ
τα ϝ ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας Δ ϝ
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
Γ
τω ϝ η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δο ο ξα σοι ϝ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων. ᾠχος πλ. δ'.

ᾠχος λ' αἰ — Γα

Ἄο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Του Σταυ ρου σου τον τυ πον εν ου ρα
νω θε α α σα με ε νος και ως ο Παυ λος την
κλη σιν ουκ εξ αν θρω πων δε ε ξα με ε νος ο
εν Βα σι λε ευ σιν Α πο στο λος σου Κυ ρι
ε Βα σι λευ ου σαν πολιν τη χει ρι σου πα
α ρε θε ε το ην πε ρι σω ζε δι α παν
τος εν ει ρη η νη πρε σβει αις της Θε ο το
κου μο νε Φι ι λαν θρω ω πε

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Κάθισμα τοῦ μηναίου.

Ἰχθὺς γ'.

Θείας πίστεως.

$$\approx \chi_{\alpha\beta} \approx \Gamma_{\alpha\beta}$$

Νε ος γε γο νας Δαυ ιδ τοις τρο ποιis γε
ρας α νω θεν εισ δε δεγ μενος της βα σι λει
ας τη κο ρυ φη η σου το ο ε λαι αιον σε
γαρ τω Πνευ μα τι ε ε χρι σεν εν δο ξε
ο υ πε ρουσιος Λο ο γος και Κυ υ ρι ι ος
ο θεν ε λα βες και σκη πτρον Σο φε βα σι λει
ον αι του μενος η μιν το με γα ε ε
λε ος

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Εἰς τὴν β' σπυχολογίαν.

Κάθισμα τοῦ μηναίου. Ὡχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικόν.

Ὡχος λ' ἐκ τοῦ Δι

Ἰλ κο ο με νος ε πι σταυ ρου ο

Ποι η της του η λι ου και κτι ι σε ως

σε ως α στε ρα φα ει νον εξ ου ρα νου δι

α στε ρων ε φελ κυ σα το ω και κρα τος

πρω τος το βα σι λει ον ε πε θη κε δι ο

σε α νευφημου μεν Κωνσταντι νε βα σι
λευ ευ σε βε στα τε συν Ε λε νη μη τρι τη θε
ο φρο νι

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὥς Βασιλεύς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ μηναίου.

Ὡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡχος Ἀ Δι

Η ευσημος μνημη σου ε πι φα νει σα
ημιν αυ γαζει τα πε ρα τα θε ο γνω σι ας

φω τι ^ΔΚων στα ντι νε θε ο πνευ στε ⁶ συ γαρ
 εν Βασι λευ σιν ευ σε βης α νε δει χθης ^Δ νο
 μους ε που ρα νι ου Βασι λε ως τη ρη σας ⁶
 δι ο ταις ι κε σι αις ταις σαις ^Δ ρυσαι η
 μας πει ρα σμων ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ,
 μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἐορτῆς, ὁ διψῶν,
 ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ
 πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου νάματος, ποταμούς
 ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δὲ
 πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου
 Γεννήτορος, μέτ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο
 βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι
 πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς
 φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
λοι οἰς σου

عِيسَى

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Ἦχος Β
 6λ Εκ νε ο τη το ος μου 6λ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη 6λ αλλ αυ τος αν τι λα
 6λ βου και σω σον Σω τη ρ μου Δίς 6λ

Ἦχος Β
 6λ Οι μι σου ν τες Σι ω ν αι σχ υ ν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου 6λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 6λ σε σ θε α πε ζη ρα μ με νοι Δίς 6λ

Ἦχος Β
 6λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι 6λ

Ἦχος Μ Β
 6λ Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 6λ ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λα μ πρυ νε

Π Β
 ται ⁶λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως ⁶λ
^χ ⁶λ ^M ^B και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην ⁶λ
⁶λ ^M ^B Ἁ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα ⁶λ ^Π ^B αρ δευ ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶λ

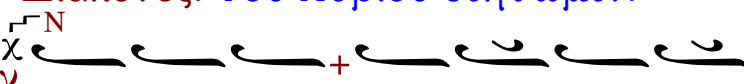
Προκείμενον, ἦχος ὁ αὐτός.

⁶λ ^Δ Ψω σα ε κλε κτον εκ του λα ου μου ^Δ
 ευ ρον Δαυ ιδ τον δου λον μου ^Δ εν ε λαι ω α
 γι ω μου ε χρι σα αυ τον ⁶λ

⁶λ Υ ψω σα ε κλε κτον εκ του λα ου μου ^Δλ
 ευ ρον Δαυ ιδ τον δου λον μου ^Δλ εν ε λαι ω α
 γι ω μου ε χρι σα αυ τον ⁶λ
 Τὸ τρίτον. Σπῆχ. ^χ⁶λ Δι α του το ε χρι σε
 σε ο Θε ος ο Θε ος σου ^χ⁶λ ε λαι ον
 α γαλ λι α σε ως ⁶λ
⁶λ Υ ψω σα ε κλε κτον εκ του λα ου μου
^{ζ'}^λ ευ ρον Δαυ ιδ τον δου λον μου ^Δλ ^{ὁ β' χορός} εν
 ε λαι ω α γι ω μου ε χρι σα ⁶λ αυ το ο
 ο ο ο ο ο ο ον ⁶λ

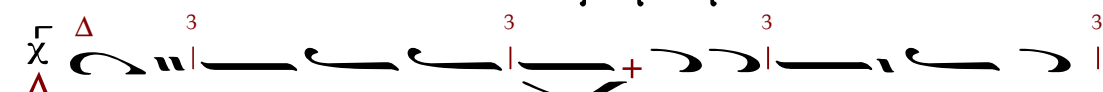
Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

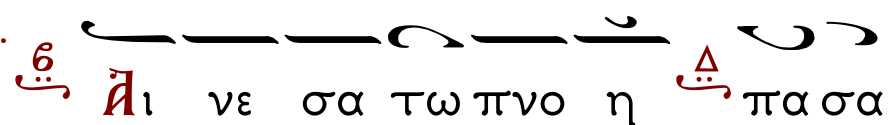
Ὁ Χορός:
Α Κυ ρι ε ε λε η σον Α

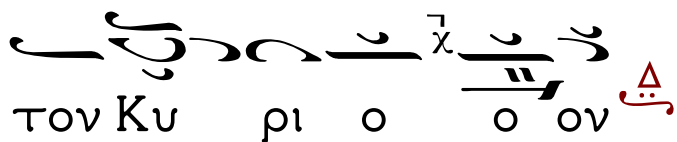
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Α μη ην Α

Α Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον

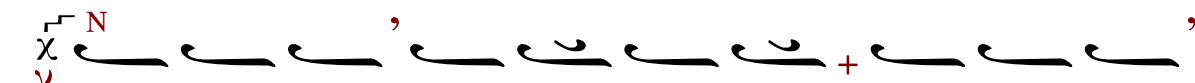
 (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον.
Α ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον Α

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ..

Ὁ χορός:

Α Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η

σον Α

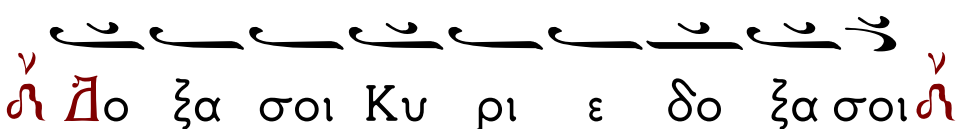
Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἀ Καὶ τῷ πνευματῷ σου Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ἀ Δοξα σοι Κυριε δοξα σοι Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὕμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι’
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Μετὰ τὸ, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις των Θεοστέεπτων πρεσβειαις

ελεημον εξαλειψον τα πληθει

των εμω ων εγκληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις

ελεημον εξαλειψον τα πληθει

των εμω ων εγκληματων

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

ᾠχος β' Βύζαντος

Ἐ
 λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ομημα μου
 Του ευ σε βους Κων σταν τι νου η η μνη
 η η μνη ως μυ ρον εκ κε νου με ε νο ον ση
 με ε ε ρον α νε ε ε τει ει ει ει λε Χρι
 στο ον γα α αρ πο θη η σας ει δω ω λων
 κα α α τε φρο ο νη η η η σε να ον
 ε γει ρας ε πι γης τω σtau ρω θεν τι ι δι

η ημας εν ου ρα νοι οισ δε ε α α α α
πε ε λα α βε τον της ελ πι ι δο ος
στε ε ε φα α α α νο ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

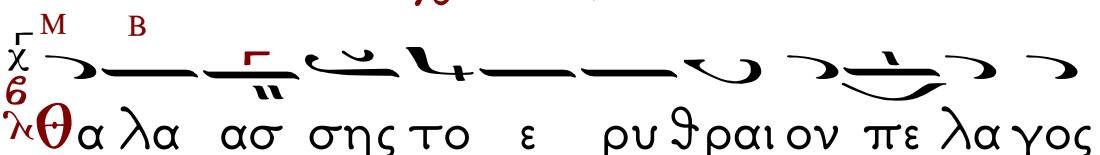
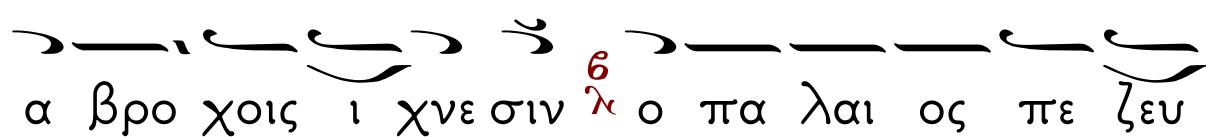
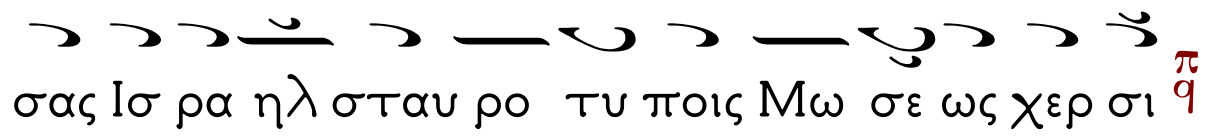
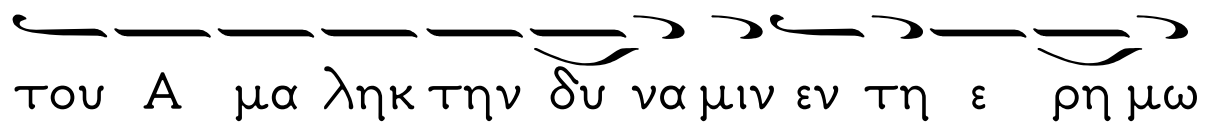
^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον (δίς) ⁶
^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
^B
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ο ν ⁶

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Ὁ Α' Κανὼν.

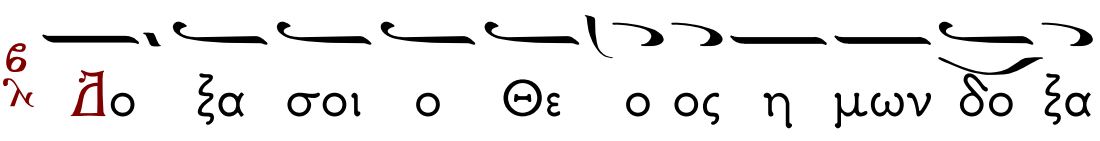
Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Γ' τοῦ β'

 α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος

 α βρο χois ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ

 σας Ισ ρα ηλ σταυ ρο τυ ποis Μω σε ως χερ σι

 του Α μα ληκ την δυ ναμιν εν τη ε ρη μω

 ε τρο πω σα το

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἄβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. (Δίς)

 Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

 σοι

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί

τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες,
ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Με γὰρ αὐλαί τῆς ὑπερνουν σου Δεσπο-
ταΐας σαρκωσέως εὐεργεσιαι λαμ-
πρὸςιν ἡμῖν δώρειται καὶ χάριτες
καὶ θεοὶ καὶ λαμπρότητες ἀγαθοδότης
ἀναβρύουσαι

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ὁ ὅς ἡμῶν δόξα
σοι

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος,
ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ
προφανῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν
σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν
πρόξενος.

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος

ε ξα πο στε λ λων Χρι στε ⁶ της ε ορ της εν
 με σω προ φα νως ⁶ ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ
 νος ^π των σω ζο με νων πε φυ κας και σω τη
 ρι ας η μιν προ ζε νος ⁶

⁶ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

⁶
 σοι

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις,
 παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς
 οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον
 χαριζόμενος.

⁶ **Σ**ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι

ε και α πο λυ τρω σις ⁶ πα ρα Θε ου

συ γε γο νας η μιν ⁶ α πο γης προς ου ρα νι

ι ον ^πδι α βι βα ζων υ ψω μα και Πνευ μα

θει ον χα ρι ζο με νος ⁶

⁶Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ⁶

Ἡ σάρξ σου διαφθοράν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὥς συνέστη ἄνευθεν σποράς, τὴν φθοράν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθία φύσεως ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

⁶Ἡ σα αρξ σου δι α φθο ραν εν μνη μα τι

ουκ ει δε Δε σπο τα ⁶αλλ ως συ νε στη

α νευ θεν σπο ρας την φθο ραν ουκ ε δε ζα α το

^πα κο λου θι α φυ σε ως υ πε ρου σι ως

μη δου λευ σα σα

⁶

Ἔπερος Κανών.

Ὡδὴ α'. Θάλασσαν ἔπηξας.

Ἦχος πλ. α' Νη

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. (Δίς)

Εθνη κροτησατε Εβραιοι θρηνη
σατε ο ζωοδότης γαρ Χριστος τα
δεσμά διερρηξε του Αδου και νε
κρους ανεστησε και νοσους εθεραπευσε
τω λογω ουτος εστιν ο Θεος η
μων οδους ζωη η η η ην τοις πιστευουσιν

εν τω ο νοματι αυ του (Δίς) ⁶λ ^νλ

^νλ Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι ^νλ

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθών, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

^νλ Θα αυ μα πα ρε δει ξας το υ δωρ εις

οι νον με τε λ θων ^Δλ ο εν Αι γυ πτω πο τα

μους με τα τρε ψας Δε σπο τα εις αι αι μα ^νλ

και νε κρους α νε στη η σας ση μει ον του το

δευ τε ρον τε λε ε σας ^νλ δο ο ξα Σω τη η ρ τη

α φα τω σου βου λη ^Δλ δο ξα τη κε νω σει ει

σου δι ης ε και νισασημας

Δοξα σοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Ρεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ρεῖθρον ἀεναον υπαρχων Κυ
ριε ζωης αληθινης σου ει η ανα
στασις ημων θελων ε κοπι ασας Σωτη ηρ
μου και εκων ε δι ψησας τοις νομοις της
φυσεως υ πει κων και εις Σι χαρ α φι
κο με νος σαρ κι το υ υ υ υ δωρε ζη

τησας τη Σα μα ρει τι δι πι ει ν^ν

Δοξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι^ν

Ἄρτους εὐλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναντος σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Ἄ Ἀ ρ τ ο υ ς ε υ λ ο γ η σ α ς ι χ θ υ α ς ε π λ η

θ υ ν α ς ο α κ α τ α λ η π τ ο ς Θε ο ς^ν και λα

ο υ ς ε χ ο ρ τ α σ α ς α φ θ ο ο ν ω ς⁶ και π η γ η ν α

ε ν α ο ν σ ο φ ι α ς τ ο ι ς δι ψ ω σ ι ν ε π η γ γ ε ι

λ ω³ Δ^Δ συ ει Σω τη η ρ ο Θε ο ς η η μ ω ν Δ^Δ ο

δ ο υ ς ζ ω η η η η ν τ ο ι ς π ι σ τ ε υ ο υ ς ι ν ε ν τ ω

ο νο μα τιαυ του

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννήτορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ἀεί.

Μο ο νη ε χω ρη σας τον κτι στην

τον ι διον Θε ο γεν νη το ρεν γαστρι και

σαρ κι ε κυ η σας α φρα α στως και Παρ

θε νος ε μει νας μη δεν της παρ θε νι ας λυ

μαν θει σης του τον α γνη η ως Υι ον σου

καὶ Θεὸν ^Δα πα α α αὐστῶσι κετεὺ ε υ
περ τῆς ποιμνῆς σου α εἰ

Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ὠδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

ᾠχος λ' & Γα.

γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβευσατε υπερ

ἡ μων

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Μο νε ε που ρα α νι ε Βα σι λευ της

βα σι λευ ου ου σης α μαρ τι ας νυν επ

ε μοι των σων θε ρα πον των ι κε σι αις

την τα πει νην μου ψυχην ελευ θε ρω σον

γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβευσατε υπερ

ἡ μων

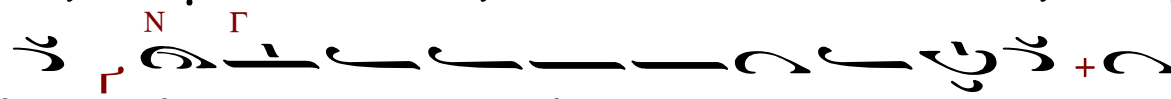
Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ
Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ
Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας
ἐλάτρευσας.

Τῆς α νω γε νο με νος ε ρα στης
μα καρ Κων στα ντι ι νε βα σι λει ας τῷ
Βα σι λει παν των και Δε σπο τη δι α νοι α
κα θα ρω τα τη πιστευσας ε λα τρευσας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος
ἀγνωσίας καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον
Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων
ἐδούλευσας.

Φω τι ελ λαμ φθει σα θε αρ χικω σκο

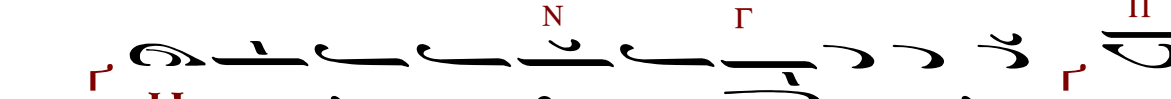

 τος α γνω σι ι ας κα τα λε λοι πας α λη

 θως ϑε ο φρον Ε λε νη και γνη σι ως τω

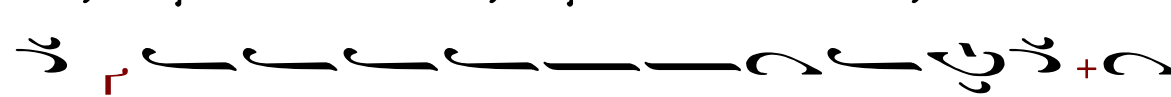
 Βα σι λει τω ναι ω νων ε δου λευ σας

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι
 πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς
 θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί
 με Δέσποινα.

 Η πυ λη της θει ας α να το λης α

 νοι ζον μοι πυ υ λας με τα νοι ας και εκ πυ

 λων της θα να τη φο ρου α μαρ τι ας τη

 με σι τει α σου ρυσαι με Δε σποι να

Ὁ Α' Κανὼν. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος ᾠδῆς γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα Σὺ μου ἰσχύς Κύριε
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ὁ ὡς ἡ μὴν δόξα
σοὶ

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς
πηγὰς ἡνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ
πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ναμάτων ζωοποιῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ
τὰς πηγὰς ἡνοιξας· εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος ἴτω

τω και πι νε τω βο ων Αγαθε ⁶λ

⁶λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι ⁶λ

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι
προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ,
πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

⁶λ Ἐκ γης μεν προς ου ρανον α νυ ψω θη

ναι προ φα νως ε λε γες ^π9 εξ ου ρα νου ου Πνευ

μα δε πεμ πειν ε πη γ γει ει λω το α γιον ⁶λ

⁶λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ⁶λ

Ὁ φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου
γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν
ἀθανασίαν ὥς εὐσπλαγχνος.

⁶_λ **Ο** φυσει ζωοποιος και εκ Παρθενου
γεννηθεις Κυριος ^π₉ πασι πιστοις δε δωρη
ται την αθανασιαν ως ευσπλαγχνος ⁶_λ

Ἐπερος Κανών. Ὡδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Ἦχος πλ. Νη

Δοξασοι ο Θεος ημων δοξασοι

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης· ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς ἑορτῆς. (Δίς)

Μη την κατ ο ψιν κρισιν κρι ι νε τε Ι
ου δαι αι οι δι δασκων ε λε γεν ο Δεσπο ο
της ως ε πε στη τω ι ε ρω ω κα θως
γε γρα πται με σου σης της νο μι κης ε ορ της
(Δίς)

Δοξασοι ο Θεος ημων δοξασοι

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὃν περ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον

ἀνακαλούμενον.

Ἄμην την κατ' ο' ψιν κρισιν κρι ι νε τε Ι
ου δαι αι οι Χρι στος γαρ η ηλ θεν ον περ ε
κα λουν οι Προ φη η ται εκ Σι ων ε λευ σο
με νον και κο σμον α να κα λου με ε νον

Δοξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί
πλανᾶσθε ἄθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν
τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ και τοις λο γοις ου πι στε ευ ε τε
Ι ου δαι αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε του Δε
σπο ο του τι πλα να σθε α θε του ουν τε
τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω Μω

σης

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι,
Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε
ἄθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ
Μωσῆς;

Εἰ τον Μεσσι αν παν τως δει ελθει

ειν Ι ου δαι αι οι Χριστος δε ηλθε ο νυν

Μεσσι ι ας τι πλανασθε α θε του ουντες

τον Δι και ον ον ε γραψεν εν τω νο μω Μω

σης

Υπε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ
 ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ
 φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα,
 Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Εἷς τῆς Τρι α δος ὦν γε νο ο με νος σα ρξ
 ὠ ρα α θῆς ου τρε ψας Κυ ρι ε την ου σι
 αν ὁ ου δε φλε ξας της τε κου ου σης την α
 φθο ρον γα στε ρα Θε ος ὦν ὁ λος και πυρ

Κανὼν τῶν Ἀγίων.
 Ὡδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

ᾠχος λ' αἰ — Γα.

ᾠ αἰ γι οἱ του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ

η μων

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας·
 ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ
 σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ
 φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

ᾠ αἰ αἰ μοι βων ου ρα νι ων ε πι τυ χειν ε
 σπευ σας ο θεν τω κα λου ντι θε ο ο φρον
 ε πη κο λου θη σας και σκο τος ε λι πες πα
 τρο πα ρα δο τον πλα νην και φω στηρ εν
 Πνευ μα τι θει ω γε γε νη sai

γι οι του Θε ου πρεσβευσατε υπε
 η μων

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ
 Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱεροὺς
 αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα
 Πάθη, σαρκωθεῖς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Τῷ Χριστῷ κολ λη θει σα και επ αυ τῷ
 Παν σε μνε α πα σαν θε με νη ελ πι ι δα
 τους ι ε ρους αυ του το πους κα τε λα βες εν
 ο ις τα α χραν τα Πα θη σα ρ κω θεις υ πε
 μει νεν ο υ πε ρα γα θος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἄρραγές τρόπαιον,
τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον,
φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ
φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.

Τὸ σωτήριον ὄπλον τοἰ ἀρραγές
τρόπαιον ἁγίων Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα
Σταυρὸν τὸν τίμιον ἁφθόνῳ κρυπτόμενον
σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ φλεγομένη
ἔρωτι θεομακάριστε

καὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων αμην

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἡ ε ρας πο λι τει ας απο πε σων Α
χραν τε πα ρα συ νε βλη θην τοις κτη η νε
σι και κα τα κρι τος ο λος γε γε νη μαι η
τον Κρι την τε το κυι α πα σης κα τα κρι
σε ως ρυσαι και σω σον με ε ε ε

Κοντάκιον. Ὡχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἁμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἐγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντίνε πανσέβαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

ᾠχος λ' αὐτῆς Νη² ᾠ² Τ^Nας αἰ σθη σεις ε κτει ει νας προς
ου ρα νον^Δ και των α στρων μαν θ^Γ α νων^N
την καλ λο νην^Δ εκ του ου ου των με μυ η
σαι των α παν των τον Κυ ρι ον⁶ του Σταυ ρου^B
δε το ο πλον εν με σω α νε λαμ ψε⁶ δι α

γραφον εν του τω νι καν και κρα τυ νε σθαι ⁶
 ο οθεν της ψυχης σου ^Δ ε πα νοι οι ζας το
 ο ομ μα ^Γ το γρα α αμ μα α νε γνω
 κας ^Δ και τον τρο ^Γ ο πον με μα θη κας ^Γ Κων
 σταν τι νε πα αν σε βα α στε ^Δ ^Π πρε σβευ ε Χρι
 στω ω τω Θε ω ^Δ των πται σμα των α φε σιν
 δω ω ρη σα α σθαι ^Γ τοις ε ορ τα ζου σι πο
 ο θω ^Δ την α γιαν μνη η μη ην σου

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς
 ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς
 τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰνάματα· τὸν γὰρ
 θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ

σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

^χ_ν ^N — — — — —
 Α Της σο φιας το υ υ δωρ και της ζω
 — — — — —
 ης Α α να βρυ ζων τω κο ο σμω παν τας Σω
 — — — — —
 τηρ Α κα λει εις του α ρυ σα σθαι σω τη ρι ας
 — — — — —
 τα να μα τα ⁶ τον γαρ θει ον νο μον σου δε
 — — — — —
 χο με νος αν θρω πος ⁶ εν αυ τω σβεν νυ ει της
 — — — — —
 πλα νης τους αν θρα κας ⁶ ο θεν εις αι ω να ας
 — — — — —
 ου δι ψη σει ου λη ψει ⁷ του κο ο ρου
 — — — — —
 σου Δε σπο τα Α βα σι λευ ε που ρα νι ε ⁶ δι

α του το δο ο ζα ζο μεν ^ρη το κρα το ς σου
Χρι στε ο Θε ος των πται σμα των α φε σιν αι αι
του με νοι ^ρη κα τα πεμ ψαι πλου σι ι ως τοι ς δου
λοι ς σου ου ου ου ^νη

Κοντάκιον.

ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριο πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ ἱσαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,

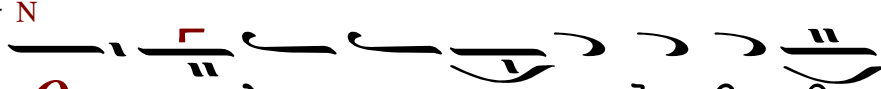
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Ξύνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη
Κωνσταντῖνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι.

Ήχος λ̣ δ̣ Νη

Ὡδὴ α'. ^{τ̣}χ̣ ^N
δ̣ Θ̣ α α λασσαν ε πη ζας βυ θ̣ι

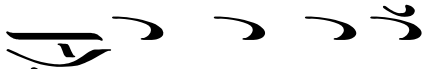

σας συν αρ μα σι τον α λα ζο να Φα ρα ω ^νδ̣

και λα ον δι ε σω σας α βρο χως Κυ ρι ε

⁶λ̣ και ει ση γα γες αυ τους εις ο ρος α γι α

σματος βο ων τας ^Δδ̣ α σω μεν σοι τω Θε ω η

ημων ^Δδ̣ ω δη η η ην ε πι νι κιον τω εν πο

λε μοις κρα ται ω ^νδ̣

Ὡδὴ γ'. ^νδ̣ ^Εε̣ στε ρε ω θ̣η η καρ δι ι

α μου εν Κυ ρι ω ^Δδ̣ υ ψω θ̣η κε ρας μου

εν Θε ω μου ^νδ̣ ε πλα τυν θ̣η επ εχ θ̣ρου

ους μου το στομα μου ὁ ἀ' χορός. ευ φραν θην

εν σωτηρι ι ω ω σου

ᾠδὴ δ'.

 Ο Προ φη της Αβ βα κουμ τοις

νο ε ροις ο φθαλμοις προ ε ω ρα Κυ ρι

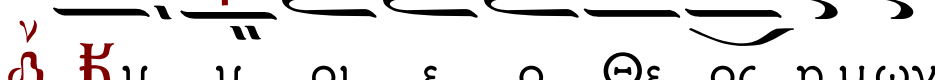
ε την πα α ρου σι αν σου δι ο ο και α

νε κρα ζεν α πο Θαι μαν η ζει ο Θε ος

δο ο ξα τη δο ξη σου Χρι στε δο ξα τη συ γκα

τα βα σει ει σου

ᾠδὴ ε'.

 Κυ υ ρι ε ο Θε ος ημων

ει ρη νην δος η μιν Κυ υ ρι ε ο Θε

ος η μων κτησαι η μας Κυ ρι ε ε κτος σου

α α α αλλον ουκ οι δα μεν το ο νο μα σου ο

νο μα ζο ο μεν

ν
Δ

ᾠδὴ στ'.

ν
Δ

ως υ δα τα θα λασ σης φι λαν

θρω πε τα κυ μα τα του βι ου χει μα ζει με

ν
Δ

δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ γα ζω

Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μου ε ευ σπλα γχνε Κυ ρι ι ε

ν
Δ

ᾠδὴ ζ'.

ν
Δ

των Χαλδαι αι ων η κα μι νος πυ

ρι φλο γι ζο με νη ε δρο σι ι ζε το

πνευ μα τι Θε ου ε πισ τα σι α οι παι αι δες

υ πε ψα αλλον Ευ λο γη το ος ο Θε ος ο

των Πα τε ρων η μων ν
ν

Ὡδὴ η'. ν
ν Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ριον ν
ν

ν Ἄ γ γε λοι και ου ρα νοι ν τον ε πι θρο

νου δο ξης ε πο χου με νον ν και ως Θε ον α

παυ στως δο ο ξα ζο με νον ν ευ λο γει τε

υ μνει τε ε και υ πε ρυ ψου τε ν εις

παν τας τους αι ω ω να α ας ν
ν

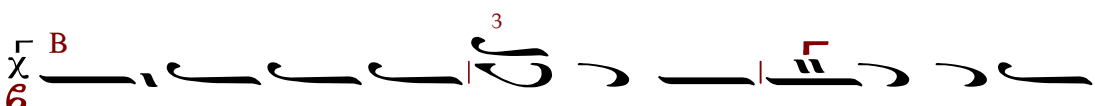
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

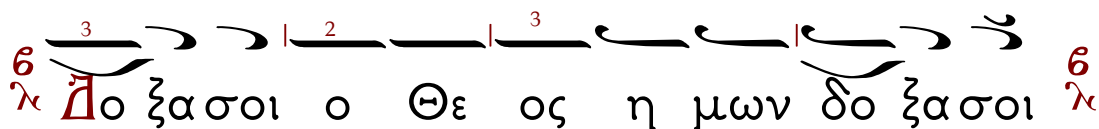
Κανὼν Α'.

ᾠδὴ θ'.

Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος Γ'τος β

 Ἄι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ
 α λα ζευ του σου Πα ρ θε ε νε α κρο γω νι
 αι ος ε τμη θη Χ ρι στος συ να α ψ ας τας
 δι ε στω σας φυ υ σεις δι ο ε πα γα λ
 λο με νοι σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο
 (δῖς)
 μεν

 Δο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ
 μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν
 διαφερόντως πάντες, σπουδάζωμεν, ὅπως ἁγίου
 Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

⁶λ **Ν**ε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα
 Χρι στου με μα θη κο ο τες ⁶λ ταυ την με χρι
 τε λους φυ λατ τειν ^π9 δι α φε ρον τως πα αν
 τες σπου δα σω μεν ⁶λ ο πως α γι ου Πνευ μα
 τος την πα ρου σι αν απο λαυ σω μεν ⁶λ

⁶λ **Δ**ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ⁶λ

Κύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν
 ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν,
 ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ
 προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

⁶λ **Κ**υ μου το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι
 βο λην α θα να σι ι ας ⁶λ και της α φθαρ σι
 ας την χα ριν ^π9 εν δυ σας Σω ω τε ρ συ νε

ζα νεστησας και τω Πατριπροσηγαγες

τονχρονι ονμουλυσαςπολεμον

Δοξασοι ο Θεος ημων δοξασοι

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Εἰς την επουρανιον πααλιν δι α

γωγην ανακληθεντες τη της μεσιτει

ας δυναμει του κενωθεντος μεχρι και

δουλουμορφης και ημας ανυψωσαν

τος τουουτον αξιως μεγαλυνωμεν

Υπεραγια Θεο το κωσων

3
η μας 6
λ

Ὡς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας
σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς
εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

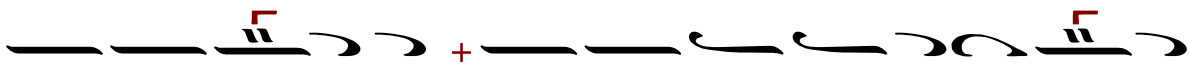
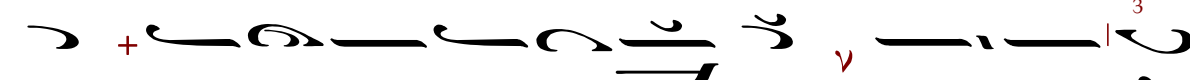
6
λ Ὡς ρι ζαν πη γην και αι τι ι αν της α
φθαρ σι ας σε Παρ θε ε νε 6
λ παν τες οι πι
στοι πε πει σμε νοι ταις ευ φη μι ι αις κα
τα γε ραι ρο μεν 6
λ συ γαρ την ε νυ πο στα
τον α θα να σι αν ημιν ε βλυ σας 6
λ

Κανὼν Β'. Ὡχος λ' ἢ Νη.

Ὁ Εἰρμός
Ἀλλότριον τῶν μητέρων

³
Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων,
ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ
ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ
πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;
ἔλεγον.

²
 Τῆς εορτῆς μεσαζούσης των

Ιουδαιων ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ

μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου καὶ ἐδι

δάσκες πάντας ἐθαύμαζον δὲ Ιουδαι

αι οἱ καὶ ποθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ

μεμαθηκώς ἐλεγον

³
^ν Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι ^ν

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτής μου
 πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεία,
 φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς
 ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ
 πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

^ν Ἰ α μα α τα χα ρ ι σ μα α τ ω ν ο λ υ
 τ ρ ω τ η η σ μ ο υ π η γ α ζ ω ν ε π ε τ ε ε λ ε ι
 τ ε ρ α τ α κ α ι σ η μ ε ι α ^ν φ υ γ α δ ε υ ω ν τ α ς
 ν ο ο σ ο υ ς ι ω μ ε ν ο ς τ ο υ ς α σ θ ε ν ο υ ν
 τ α ς ^ν α λ λ Ἰ ο υ δ α ι ο ι ε ξ ε μ α ι ν ο ο ν τ ο τ ω
 π λ η θ ε ι τ ω ν θ α υ μ α τ ω ν α υ τ ο υ ^ν

³
^ν Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι ^ν

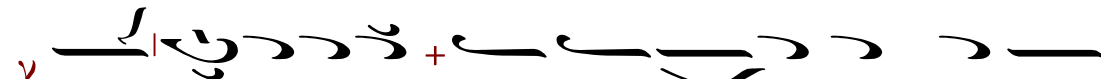
Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτής μου,
 ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ

τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

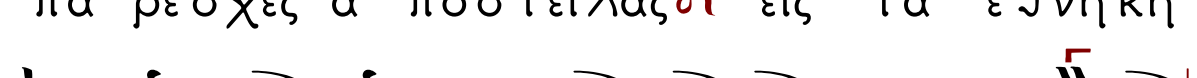
Τους ἀπειθεῖς Ἰουδαίους οὐ λυ-
τρωτῆς μου ἐλεγχων ἀνεβόο ἀ-
μὴ κρινετέ κατ' ὅψιν ἁλλελητην δι και
ἀν κρίνισιν κρίνετε καὶ γὰρ ὁ νομο-
ς καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι κελεύ-
ει πάντα ἄνθρωπον

Δοξασοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξασοι

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ ὥς ἐπηγγείλω, παρέσχες, ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

 Τα μείζονα των θανάτων τοις μα

 θηταίαις σου σωτηρώς ἐπηγγείλω

 παρσχέσθαι ποστείλας εἰς τὰ ἐθνη κη

 ρυΰξαι τὴν δόξαν σου οἱ δὲ τω κοο

 σμῶ ἐκ κρυπτον σου τὴν ἀναστασιν

 τὴν χάριν καὶ τὴν σαρκωσιν

 Δοξάσοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξάσοι

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ,
 μήπως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι
 ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῇ λόγῳ; κατὰ τὴν
 σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις
 Χριστός!

 Εἰ ἀνθρώπων περὶ τέμνετε ἐν

Σαβ βα τω μη πως λυ θη ο νο ομος νυν ε
μοι οι τι χο λα τε ο τι αν θρω πον
ο λον ε ποι η σα υ γι η λο γω κα
τα την σαρ κα υ μεις κρι νε τε φη σι τοις Ι
ου δαι αι οις Χρι στος

Ὁ τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χειρὰ τῷ λόγῳ,
τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας,
ἰασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα
ἐργάσωμαι καὶ γὰρ Σωτήρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ
θερμῇ.

²
³
 ὦ 0 την ξη ραν θε ρα πε ευ σας χει ρα
 τω λο γω την ξη ραν θει σαν πα λαι γην της ε

μης καρ δι ας ^Δ ι α σα α με νος Λο γε ^Δ

α να δει ζον με καρ πο φο ρον ^Δ ι να ερ

γα σω μαι κα γω Σω τηρ ^Δ καρ πους εν με τα νοι

α θερ μη ^ν

³ ^ν Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^ν

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας,
καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὄμματα φωτίσας,
ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν με,
ὥς τὸν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ
κατακείμενον.

^ν Λε πρω σα αν μου την καρ δι ι αν α πο

κα θα α ρας και της ψυ χης μου Λο γε τα

ομ μα τα φω τι σας ^ν ε πι κλι ι νης ο

δυ νης μου ^Δ κει με νον α νορ θω σον με ^Δ ως

τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας ^Δ εν κλι νη

κα τα κει με ε νο ν ^ν

^Ν ^ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^ν

Ἐχώρησας ἐν γαστρί σου Παρθενομήτορ,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὃν
ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι.
Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

^ν ^ν Ε χω ρη η σας εν γαστρι σου Παρθε

νο μη η τορ τον ε να της Τρι α αδος

Χρι στον τον Ζω ο δο την ^ν ο ν υ μνει πα

σα κτι ι σις και τρεμουσιν οι α νω θρο ο

νοι ^Δ αυ τον δυ σω πει παμ μα κα ρι ι στε σω

Ἰη ναι τας ψυχας η μων ^νδ

Ὡδὴ θ' τῶν Ἀγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἦχος λ' ᾠ Γα.

γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβευσατε ὑπερ

ἡ μων

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε, καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ὁ τάφος ἐνθά κεῖται τοῖς ἱερόν

Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου μαρμα

ρυγὰς θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς

τοῖς προσιοῦσι πάντοτε βλύζει ἰα

μὰ ἀ των παντοδαπῶν το σκότος α

πε λαι νων και φε εγ γει α νε σπε ρω φω

τα γω γων τους ευφημουν τας σε

γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ

η μων

Ἀγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἀγίοις
νυνὶ κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη
καὶ φωτισμοῦ, τῶν ἱαμάτων πάντοτε· ὅθεν
ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη
κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

γι ως σου τε λε σα σα την ζω ην

συν Α γι οις νυ νι κα τε σκη νω σας α γι

α σμου πλη ρης γε νο με νη και φω τι σμου

των ι α μα των παν το τε ο θεν α να

βλυ υ ζεις τους πο τα μους και πα θη κα
 τα κλυ ζεις Ε λε ε νη μα κα ρι α και κα
 ταρ δευ εις τας ψυχας ημων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 πνευ μα τι

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς
 ἄνω ἡξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας
 ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἡγαπηκότας
 εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἀγίαν, τὸν μέγαν
 Κωνσταντῖνον, ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας
 οἴκτιρον.

Προ α ναρ χε α θα να τε Βα σι λευ
 βα σι λει ας της α νω η ξι ω σας ους ευ
 σε βως πα λαι ε δι και ω σας ε πι γης του

κο ο τας ει λι κρι νως Ε λε νη ντη ν Α

 γι αν τον με ε γαν κων σταν τι νον ρ ων ταις

πρεσβειαις παντας οικτιρον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν,
συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας, καὶ νῦν ἰδοῦ, οἷά
περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἄγνῃ παρίστασαι·
ὅθεν δυσωπῶ σε ἄριστερᾷ, μερίδος λύτρωσαί
με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις
σύνταξον.

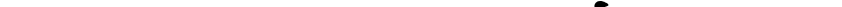

 συλ λα βου σα Παρ θε νε ε κυ η σας και νυν

ι δου οι α περ Βα σι λισ σα δε ξι α του
του α γνη πα ρι στα σαι ο θεν δυ σω
πω ω σε α ρι στε ρας με ρι δος λυ τρω
σαι με εν ω ω ρα κα τα δικης και δε ξι
οις προ βα τοις συν τα ζον

Εἴτα ψάλλεται. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς σύντομον μέλος.

Αλ λο τρι ον των μη τε ε ρων η πα ρ θε
νι α και ξε νον ταις πα ρ θε νοις η παι δο ποι
ι α ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο
τε ρα ω κο νο μη θε δι ο σε πασαι αι φυ
λαι της γης α παυ στως μα κα ρι ζο με ε

Ε
ΕΝ

Γ
Α

Εἶτα ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος Γα

Ο τον κρα τη ρα ε ε ε ε χω
 ω ω ω ω ω ω των α κε νω
 των δω ρε ων υδος μοι α ρυ σα σθαι υ
 υ υ υ δω ω ω ω ω ω ρ εις α
 φε σιν α μαρ τι ων ο τι συ νε χο ο
 μαι δι ι ψη εϋ σπλαγ χνε μο νε οι κτιρ
 μον

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἦχος Δι

Ουκ εξ α αν θρω ω πων ει ει ει λη

φε ^Δ το βα α σι λει ει ον κρα α τος ⁶ αλλ
 εκ τη ης ^B θει ει ας χα α α ρι τος ^Δ Κων
 στα α ντι νο ος ο με ε γας ^N ⁶ συν τη μη τρι
 ου ρα α νο ο θεν ^Δ ε ζα α στρα πτο ον δε
 βλε ε πει ^B ⁶ Σταυ ρου το θει ει ον τρο ο παι ον
 ο θεν ^Δ του τω ω ο λε ε σας τους δυ σμε ε
 νει ει ει ει εις ^M ^B ^Δ των ει δω λων ε λυ σε
 τη ην α πα α την ⁶ εν κο σμω δε ε ε
 κρα α τυ νε ^Δ ^B την ο ορ θο δο ο ζον πι ι
 στιν ⁶

Εἶτα ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

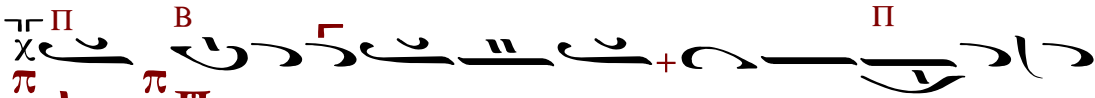
Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

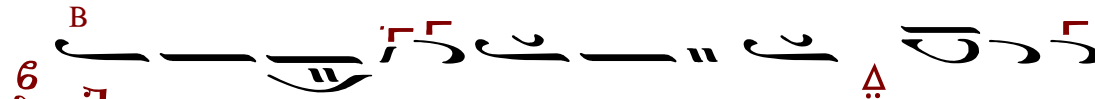
Ἦχος Γα

Ὁ ^Γτον κρα ^Γτη ρα ^Γε ^Γε ^Γε ^Γε ^Γχω
 ω ^Γω ^Γω ^Γω ^Γω ^Γων ^πτων ^πα ^πκε ^πνω
 των ^Γδω ^Γρε ^Γων ^Γδος ^Γμοι ^Γα ^Γρυ ^Γσα ^Γσθαι ^Γυ
 υ ^Γυ ^Γυ ^Γδω ^Γω ^Γω ^Γω ^Γω ^Γω ^πω ^πρ ^πεις ^πα
 φε ^Γσιν ^Γα ^Γμα ^Γρ ^Γτι ^Γων ^Γο ^Γτι ^Γσυ ^Γνε ^Γχο ^Γο
 μαι ^Γδι ^Γι ^Γψη ^Δὁ ^Δβ' ^Δχορός ^Δευ ^Δσπλα ^Δγ ^Δχνε ^Δμο ^Δνε
 οι ^Γκτι ^Γρ ^Γμον ^Γ

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ὡχος ᾠ Πα

 υε Πα α α σα πνο η αι νε σα α τω
 ω τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον αι νει
 τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα
 νω ω ων αι νει ει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εντοιοις υ υ υ ψι ι ι ιστοις
 Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνοος τω Θε ε ω
 ω

 αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν
 τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να

α α μεις α α αυ του σοι πρε ε ε ε πει
υ υ μνοος τω Θε ε ω ω

Σπιχηρά προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἦχος Γ' τοῦ β'

Σπ'χ. Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα
εγ γρα πτον δο ζα αυ τη ε σται πα σι
τοις ο σι οις αυ του

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἶδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Ἡ σο φι α και δυ να μις του Πα τρος

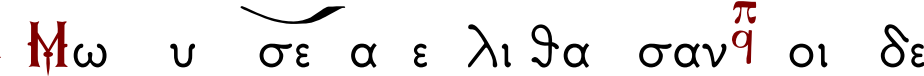
το α παυ γα σμα ⁶λ Λο γος ο α ι ι διος
 και Υι ος του Θε ου ⁶λ εν ι ε ρω πα ρε γε
 νε το σα ρ κι και ε δι δα σκεν ^Δλ Ι ου
 δαι ων τους λα ους ^Δλ τους δει νου ους και α
 γνω μονας και ε θαυ μα ζον ⁶λ της σο φι ι
 ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ
 μα τα γι νω σκει ^Δλ παρ ου δε νος μη με μα θη
 κως ⁶λ
^χ ⁶λ ^B ^Δλ αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
 οις αυ του ⁶λ αι νει τε αυ τον ^χ ⁶λ εν στε ρε
 ω μα τι της δυ να με ως αυ του ⁶λ

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους
διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς·
Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε·
ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα·
ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ
νόμου, τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς
θανόντας ἐγείραντα;

Γ ρ α μ μ α τ ε ι ς ε π ε σ τ ο μ ι ζ ε ν Ι ο υ
δ α ι ο υ ς δι η λ ε γ χ ε ν ο Μ ε σ σ ι α ς Κυ υ ρ ι
ο ς εκ βο ω ν αυ το ι ς μ η τ η ν κα τ ο ψ ι ν πα ρ α
νο μο ι ω ς α α δι κοι κ ρ ι ν ε τ ε εν Σ α β
β α τ ω γ α ρ ε γ ω τ ο ν Πα ρ α λ υ τ ο ν η γ ει
ρα ο θ εν Κυ ρ ι ο ς του Σ α β β α α τ ο υ υ
πα ρ χ ω και τ ο υ νο μ ο υ τι ζ η τ ει τ ε με φ ο
ν ευ σ αι τον τ ο υ ς θ α νο ο ν τ α ς ε γ ει ρ α ν τ α

Σπχ. ^{χ^Μ}_{6λ} Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
να στει αις αυ του ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^{χ^Μ}_{6λ} κα
^Β
τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
του ⁶_λ

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι,
Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν
δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν
σοφόν, Ἰερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν
Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ
καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

 Ἦω υ σε α ε λι θα σαν ^ποι δει νοι

 και πα ρα νο μοι ⁶Ι ου δαι ων συ υ στη μα

 το α χα ρι σ τον ⁶τον Η σα ι αν δε ε

 πρι σαν ^πζυ λι ι νω εν πρι ο νι ^Δεν

βορ βο ρω τον σο φον Ι ε ρε μι ι αν
ε νε βα λον τον δε Κυ ρι ον εν Σταυ
ρω ω α νυ ψουν τες ε πε βο ων τον
να ον ο κα τα λυ ων σω σον σου τον και πι
στευ σο μεν

Εἰς τοὺς Αἶνους Σπικηρὰ Προσόμοια.

Σπικηρὰ τῶν Ἀγίων.

ᾠχος πλ. δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπῖχ.
 Ἀ **Ἀ**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

 πιγ γος **ἁ**ι νει τε αυ τον **ἁ** εν ψαλ τη

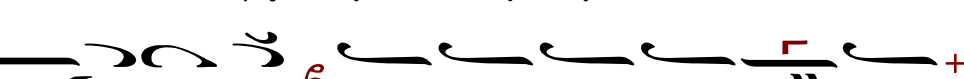

 ρι ω και κι θ̣α ρα **ἁ**

Π
ἁ **Χ**αι ροις Κων σταν τι νε παν σο φε **ἁ** ορ

 θ̣ο δο ξι ας πη γη **ἁ** η πο τι ζου σα

 παν το τε **π** τοις γλυ κε σι να μα σι **ἁ** την υ φη

 λι ον α πα σαν **ἁ** χαι ροις η ρι ι ζα εξ

 ης ε βλα στη σε **ἁ** καρ πος ο τρε ε φων

 την Εκ κλη σι αν Χρι στου **ἁ** χαι αι ροις το

καυ χημα ^Πτων πε ρα των εν δο ξε Χρι στι
 α νων ^πβα σι λεων πρωτιστε ^Νχαι ρε χα
 ρα α των πιστων ^ν

Σπλχ. ^χΑι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
 και χο ρω ^εαι νει τε αυ τον ^χεν χορ
 δαι αις και ορ γανω ^ε

^ΠΟ βα σι λε ευ ων της κτι σε ως ^Ντο
 ευ πει θες προ ο ρων ^ετης καρ δι ας σου
 Παν σο φε ^πλο γι κως θη ρευ ει σε ^Δα λο
 γι ι ακρα του με νον ^νκαι κα ταυ γα α
 σας την σην δι α νοι αν ^ετης ευ σε

βει ει ας ταις ε πι γνω σε σι ⁶κο ο
 σμω α νε ^Πδει ξε ⁶φω ταυ γη ως η λι ον
 μαρμα ρυ γας ^πθει ων απο πεμ πον τα ^Νπρα
 ξε ων ε εν δο ο ξε ^ν
 Σπλχ. ^χΑι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις ⁶αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις α λα λα γμου ^χπα σα πνο η ⁶αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον ⁶
^ΠΤα του Κυ ρι ^Νου δι δα γμα τα ^νκα
 θα περ γη ε κλε κτη ⁶δε ξα με νη πα νευ
 φη με ^πε να ρε των πρα ξε ων ^Δευ καρ

πι ι αν ε βλα στη σας ^ν ρι ^B τας δι α
 νοι οι ας η μων εκ τρε φουσα ⁶ λη ⁶ τη εκ
 μι μη η σει Ε λε νη παν σο φε ⁶ λη ^Π
 τη ης πο λι τει ας σου ⁶ λη ^Π ο θεν ε ορ τα
 ζο μεν πε ρι χα ρως ^π ρη ^π με ρον την μνη μην σου
^N ρι ^Δ πα νη γυ ρι ι ζο ον τες ^ν ρι

Δόξα... Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣
 υ̣ε̣ Δο ο ο ζα Πα τρι ι ι και
 Υι ω και Αα γι ι ω Πνε ε̣ ευ μα
 α α α τι

Ο ο των Α να ακτω ων Α α ναζ
 και Θε ος ο πλου σι ι αι αις δω ρε ε αι
 αι αι αις κα τα κο σμων του ου ου ους α α
 ζι ι ι ου ους αυ το ο ο ος ου ρα α
 νο ο ο θε εν ω σπερ Πα αυ λο ον το ον α α
 οι οι οι δι ι ι ι μον δι α ση μει
 ει ου του Στα αυ ρου σε ε Κων σταν τι νε

+ ε ε ε ζω ω γρηη σε εν⁶ εν του ου
 τωω φη η η σας^Δ νι κα α τους ε ε εχ
 θρου ου ου ους σου^γ ο ον α να ζη τη η η
 σας^Δ συν μη τρι ι θε ε ο ο ο φρο ο ο
 ο νι^Δ και ευ ρωνως ε ε ε πο ο ο θει εις
⁶ του ου τους κα τα ακρα α τος ε ε τρο
 πωω ω ω σω^γ συν αυ τη ου ουν ι ι ι
 κε ε ε τε ευ ε ε⁶ υ υ περ ορ θο δο
 ζων βασι ι λε ε ε ων⁶ και του φι λο χρι
 ι ι ι ι ι στου ου στρα α α του^γ και
 πα α αν τω ων^Δ των την μνη η μη ην σου

τε λου ου ουν των πι ι στως τον μο νο ον
φι ι λα α αν θρω ω ω πον λυ τρω θη
ην αι αι πα α α ση ης ο ο οργης

Εἰς τοὺς αἰνους, Καὶ νῦν... Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ᾠ Πά. ᾠ

— — — — —
 π⁹ **Κ**αι νυ υ υ υν και αι α α α ει π⁹ και
 — — — — —
 εις τους αι ω νας των αι ω νω ων α α
 — — — — —
 α α α μην π⁹
 — — — — —
 π⁹ **Φ**ω τι σθεν τες α δε ελφοι οι ⁶ **λ**τη Α να
 — — — — —
 στασει του ου Σωω τη η η ρο ος Χρι ι
 — — — — —
 ι στου π⁹ και αι φθ α α σα αν τες το ο με σον της
 — — — — —
 ε ορ τη η η ης της δε σπο ο ο ο
 — — — — —
 τι ι ι ι κης π⁹ γνη σι ως φυ λα ζω ω με εν
 — — — — —
 τας ε ε ε εν το λα α α ας του ου
 — — — — —
 Θε ε ε ου π⁹ ι να α ζι οι γε νω με ε

Θα ακαιτην Α να α αλη η ψιν ε ε ε
ορ τα α α α σαι ^π και της πα ρου σι ι ι
ι ι ας τυ υ χειν του ου α γι ου ου Πνευ μα α
το ος

6
λ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

Ἦχος λ̣̣̣ Νη

^N
Δοξα ασοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν
υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη
νη εν αν θρωποις ευδο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ
χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α
λην σου δοξαν
Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο
γε νες Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνεύμα

ν
Α

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
Α

Προ σδε ε ζαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

ν
Α

Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατρος αμην ν
N ν Α Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω
Δ σε Α και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι
 ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
 νος ν
N ν Α Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
 η μας ν
N ν Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ε ρων η μων Δ και αι νε τον και
 δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου Α εις τους

αι ω ωναςαμην ν
N
ν Fε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ η μας Δκα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι
 σε ν
ν Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε 6 λ δι δα
F Δ (τρίς)
 ζοον με Δ τα δι και ω ματα σου ν
N
ν Kυ ρι ε καταφυ γη ε γεν νη η θη ση
 μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει
 πα Κυ ρι ε + ε λε η σον με Δ ι ι α σαι
 την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ τοον σοι ν
N Δ
ν Kυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

ω νας των αι ω ω νων α μην ν

Α Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ν

Ἀσματικόν.

Α Α γι ο ος ο Θε ε ος Α

Α Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Α

Α Α γι ι ι ος Α Α α θ α α α α Ν

να α α α α τος Α ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας ν

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

Ἦχος πλ. ἀ. — Γα

Ἐ
Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
τω η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δο ο ξα α σοι οι οι οι

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἠνέστη» τρίς.

Ἦχος π̣̣̣ Πα

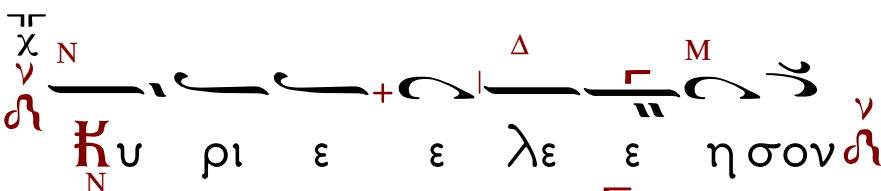
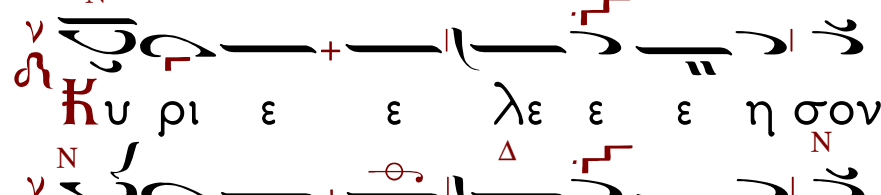
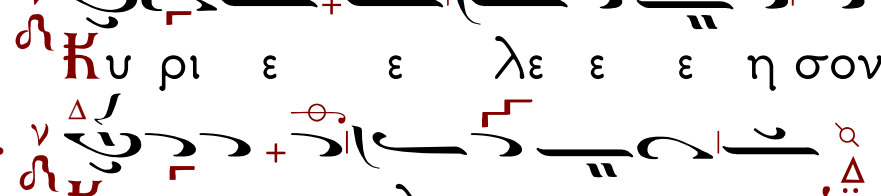
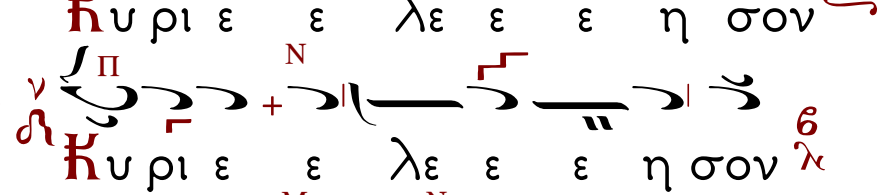
Χ̣̣̣ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θ̣̣̣ α να α τω θ̣̣̣ α α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οἱς εν
τοι οἱς μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος (Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δις
ὑπὸ πῶν χορῶν.)

Τὸ τρίτον.

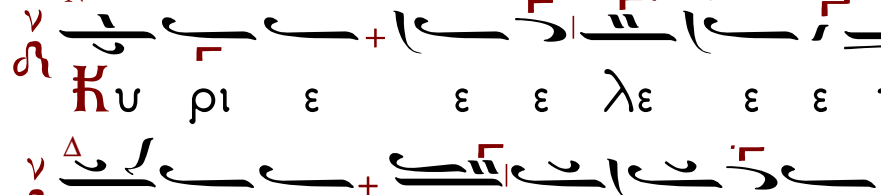
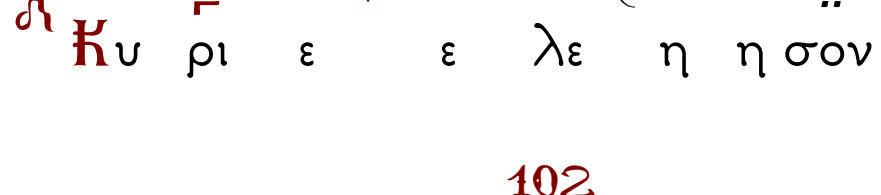
Χ̣̣̣ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ων θ̣̣̣ α να α τω θ̣̣̣ α α να α το
ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οἱς
εν τοι οἱς μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ος

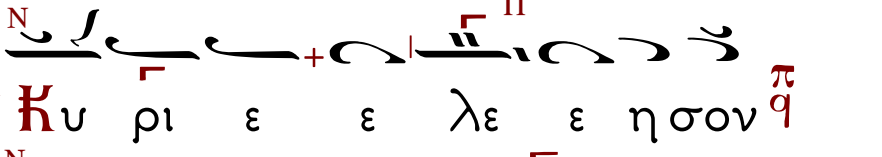
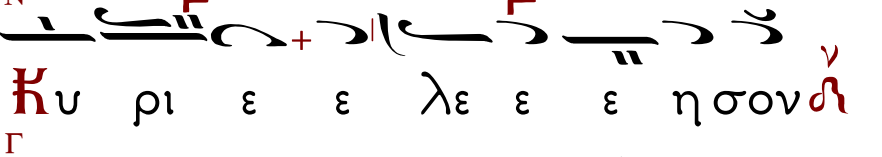
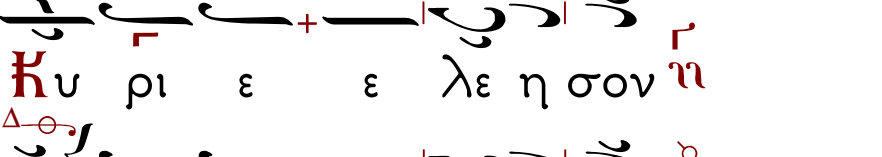
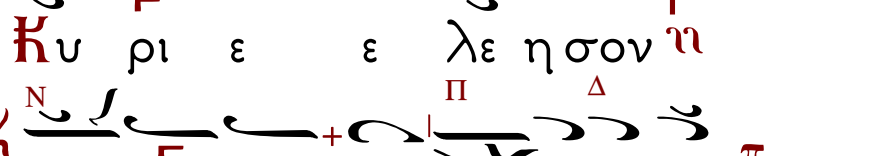
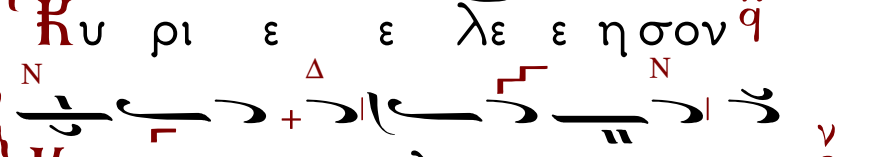
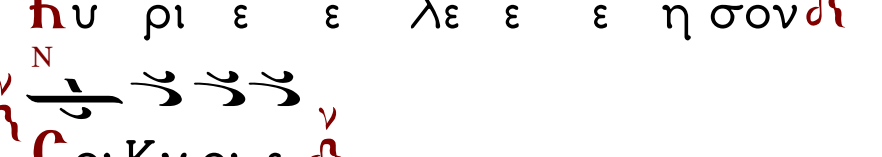
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

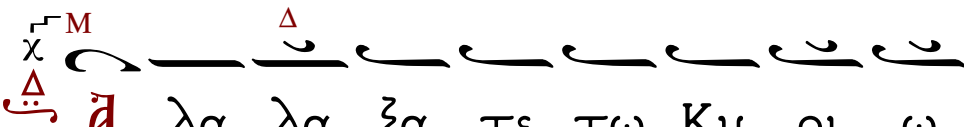
ΕΤΕΡΑ.

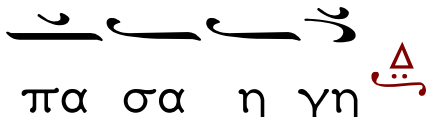
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

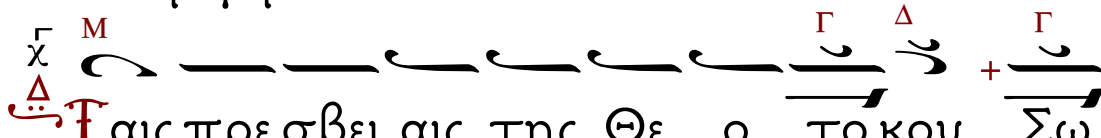
4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν
5. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^Ν
^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'.

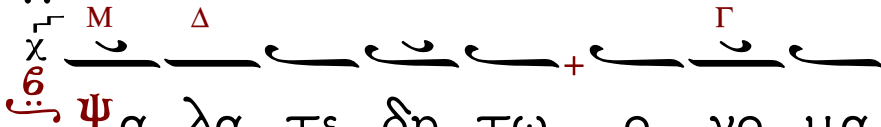
Ἦχος Δι

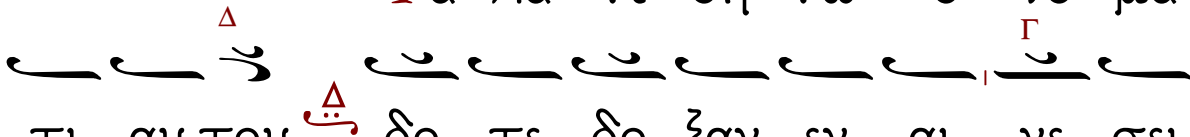
Στίχ. α'. Ἄ λα λα ζα τε τω Κυ ρι ω

 πα σα η γη

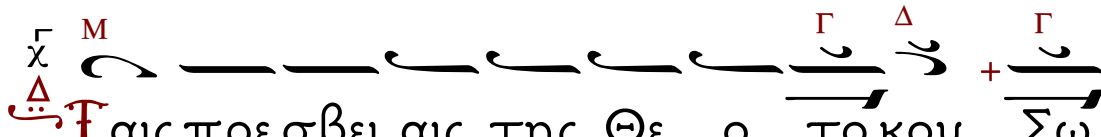
  Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

  Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

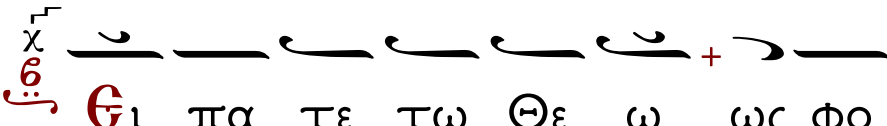
Στίχ. β'.   **Ψ** α λα τε δη τω ο νο μα

  Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

  Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

  Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

  Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Στίχ. γ'.   **Ε** ι πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ἐρ γασου ^Δ εν τω πληθει της δυ
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εκ θροι
σου ^Δ

^Γ ^Μ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^Β ⁶
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω
τερ σωσον ημας ⁶

Σπλχ. δν. ^Γ ⁶ ⁶
Πα σα η γη προσκυνη σα
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ^Δ ψα λα
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου ^Γ ⁶ ⁶
στε ^Δ

^Γ ^Μ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^Β ⁶
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω
τερ σωσον ημας ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκῆς
 Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Σπῆχ. α'.
 Ὁ Θεὸς οἰκτεῖ ῥῆσαι ἡ
 μας καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφα
 ναι τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 εὐλοῖ ῥῆσαι ἡμᾶς
 Ὁ σῶσον ἡμᾶς ὅτι Θεοῦ
 ναστάς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοὶ ἀλλή
 λου ἰα

Σπ'χ. β'. ^χ ^Δ ^Μ

Του γνω ναι εν τη γη την ο
δόν σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Σπ'χ. γ'. ^χ ^Δ ^Μ

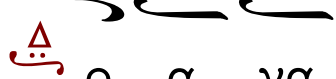
Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν
σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
 λου ι α
 Σπχ. δ'. χ̄^Μ
 Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
 ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
 πε ρα τα της γης
 χ̄^Δ Γ Δ Μ
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 Γ Δ
 λου ι α
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην

^N ^Δ
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
^B ^Γ ^M
Θε ου ^Δ α θά να τος υ πα α α ρ χων ⁶ και
^Δ ^Γ ^M
κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
^Δ
σω τη ρι ι αν ^Δ σα ρ κω θη η ναι ^{ζ'} εκ της
^Γ ^M ^Γ
Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει πα ρ θε
^Δ ^Γ ^Δ ^B
νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σε ε ναν θρω
^M ^Γ ^M
πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ
^B ^M
θα να α τω θα να τον πα τη σας ^χ ει εις
^χ ^{ζ'} ^Γ ^M ^B
ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν δο ξα ζο
^M ^B ^χ
ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ μα
^M ^{ΓΔ}
τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

Εν Εκκλησίαις εὐλογεῖτε
τον Θεόν Κυρίον ἐκπηγών Ισραὴλ
Σωώσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ο ἀνα
στάς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἀλληλού

ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

Ἰ
Ἰ ^ΓΜε σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
τα ^Γο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
τω ^Γη πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δο ο ξα σοι ^Γ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων. Ὦχος πλ. δ'. Γα.

Ὦχος λ. ἁ ² Γα ^Γ ^Π
^Γ ^Δ του Σταυρου σου τον τυπον εν
^Μ ^Π
ου ρα νω θε α α σα με ε νος ^Γ και ως ο Παν
^Μ
λος την κλη σιν ουκ εξ αν θρω πων δε ε ζα με ε
^Π ^Γ
νος ^Δ ο εν Βα σι λε ευ σιν ^Δ Α πο στο λος
^Δ
σου Κυ ρι ε ^Δ Βα σι λε υ ου σαν πο λιν τη χει
^Π ^Γ ^Π ^Μ
ρι σου πα α ρε θε ε το ^Γ ην πε ρι σω ζε δι
^Δ
α παν τος εν ει ρη η νη ^Δ πρε σβει αις της
^Μ ^Π
Θε ο το κου ^Δ μο νε Φι ι λαν θρω ω πε ^Γ

Κοντάκιον.

Ύμνος Δι

Της ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα
 ζου σης ο των α πα αν τω ων Ποι η της και
 Δε σπο της προς τους πα ρον τας ε λε γες
 Χρι στε ο Θε ος δευ τε και α ρυ σα σθε
 υ δω ρ α θα α να σι ας ο θεν σοι προ
 σπι πτο μεν και πι στως εκ βο ω μεν τους οι
 κτι ρ μου σου δω ρη σαι η μιν συ γαρ υ
 πα αρ χεις πη γη της ζω η ης η μω
 ω ω ν

**ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.**

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε

εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'.

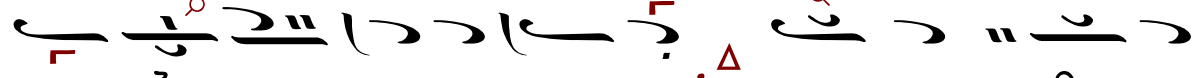
Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»,
 Ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὡδῆς τῆς Ἑορτῆς,
 εἰς μέλος Πέτρου Πρωτοψάλτου, τοῦ Βυζαντίου(+1808).

Ἦχος πλὴ Νη.

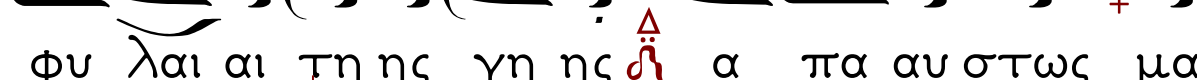
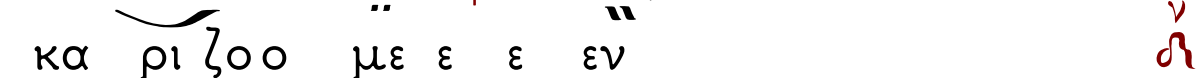

 Ἀλ λο ο τρι ι ι ο ο ν των μη

 τε ρω ω ν η πα αρ θε ε νι ι ι ι α

 και ζε ε ε ε νο ο ν ταις πα αρ θε νοι

 οι οι οις η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι

 α ε πι ι σοι οι Θε ε ο το ο ο κε ε

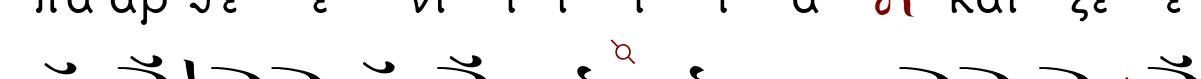
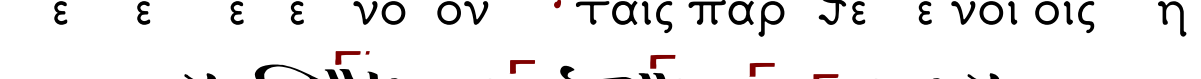
 αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η η

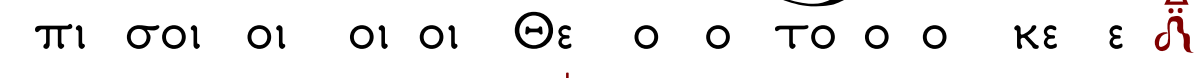
 η θη δι ο σε πα α α α σαι αι αι

 φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως μα

 κα ρι ζο ο με ε ε εν

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός, εἰς μέλος Γεωργίου Χουρμουζίου,
Χαρτοφύλακος τῆς Μ. τ. Χ. Ἐ.(+1840).

Ἦχος λϠ Νη.
 Ἄλ λο ο τρι ι ι ι

 ο ον των μη τε ε ε ε ε ρω ων η

 πα αρ θε ε νι ι ι ι ι α και ζε ε

 ε ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε νοι οις η

 παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι ι α ε

 πι σοι οι οι οι Θε ο ο το ο ο κε ε

 αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η

 η η η θη δι ο σε πα σαι αι

 αι φυ λαι αι αι τη η η ης γη ης α

 πα αυ στως μα κα ρι ι ζοο με ε ε εν

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

Ⲙⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ

ⲁ ⲙⲛⲛⲛⲛⲛⲛⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲟⲩ

Ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ

Ⲙⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲁ ⲁ ⲙⲛⲛ

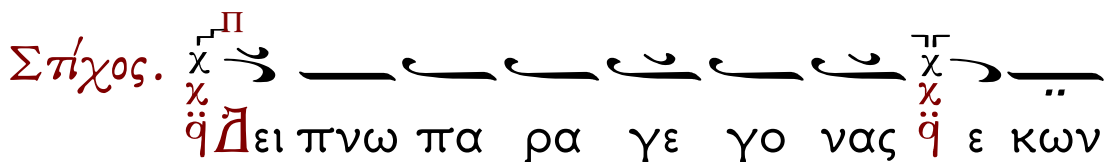
Ἦχος Γ'τος

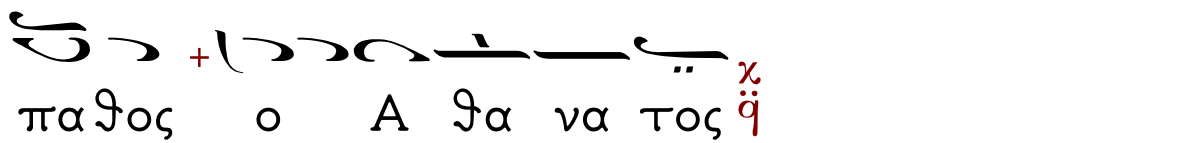
B
 6
 λ
 Γ
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
 γι ι ι ος 6 λ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος 6 λ Ι η σους
 Χρι ι στος Δ εἰς δο ο ο ζαν Δ Θε ου Πα τρος
 + Α α μην 6 λ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.
 Συντηρηθὲν ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.
 Ἦχος Δι.

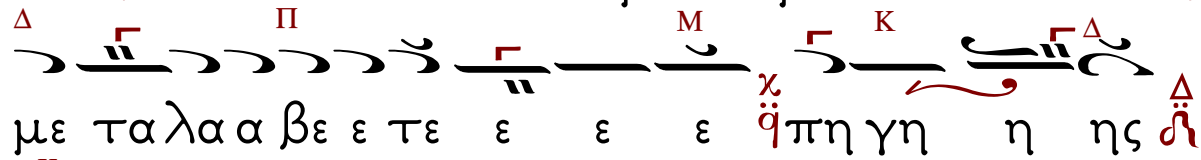
Ἄ Ἄ γι α α α α α α
 Ὁ τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ο τρω γω ων μου ου ου ου ου
 ου Ἄ την σα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α ο τρω ω
 γων μου ου ου τη ην σα α α α αρκα α
 και αι αι αι πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και
 πι νω ων μου ου το ο αι αι αι αι αι

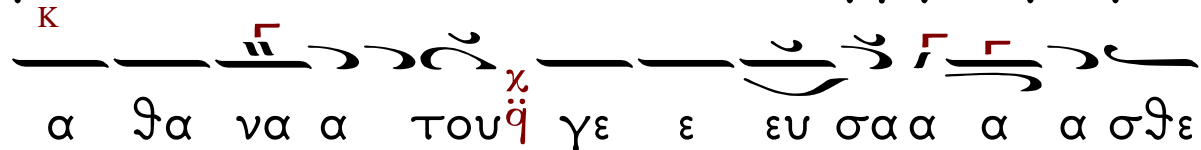
αἱ αἱ αἱ αἱ αἱ αἱ μα α α α ε ν ε
 μοι οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ
 οἱ οἱ χοι οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ
 οἱ οἱ οἱ με ε ε ε ε ε νει εἰ εἰ
 εἰ εἰ ηει εἰ εἰ εἰ εἰ κα γω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν
 α α α α α ε εν αυ τω ω ω ω ω ω
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ πεν ο Κυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ χυ υ ο ο Κυ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου

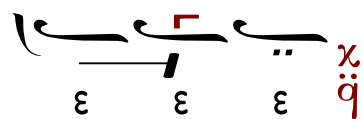
Στίχος. **Δ**ει πνω πα ρα γε γο νας ε κων

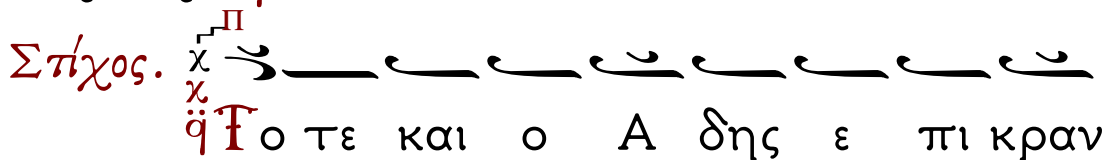
 παθος ο Α θα να τος

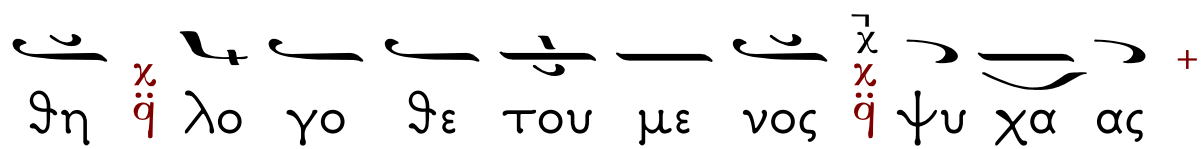
 ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι σ του ου

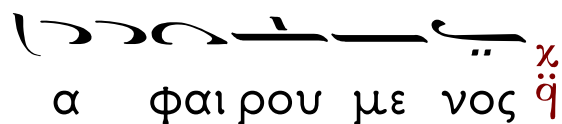
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

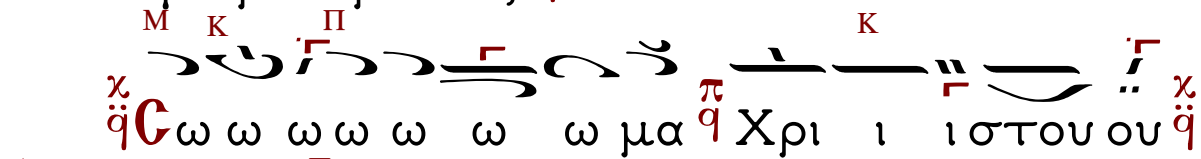
 α θα να α του γε ε ευ σα α α σθε

 ε ε ε

Στίχος. **Τ**ο τε και ο Α δης ε πι κραν

 θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας

 α φαι ρου με νος

 ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι σ του ου

 με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

The first staff of music features a treble clef with a red key signature of one sharp (F#). The melody begins with a quarter note G4, followed by a half note A4-B4, a quarter note C5, and another half note D5-E5. This sequence repeats twice. The lyrics "α θ να α του γε ε ευ σα α α α" are written below the notes.

Σπίγχος.

χ^{π}
 χ
 $\dot{q}$

Το τε και Μα ρι α η μυ ρι

σα σα ευ φραν θη χ̣ προ σκυ νη σα σα χ̣ Θε

ο ον προ του Μνηματος

Μ Κ Π Κ
Χω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ιστου ου

με ταλααβεε τε ε ε ε πηγη η ης

α θ α ν α α του γε ε ευ σα α α α σ θ ε

Σπίχος.

$\overset{\text{Π}}{\chi} \rightarrow \text{Ε}$

πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

 ποις Ἀ πο στο λοῖς ο τι ἀ νε στή ἐκ νε

κρωων ο α θα να τος
 ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ιστου ου
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
 α θα να α του γε ε ευ σα α α σθε
 ε ε ε Α α α λ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

 Χ̣ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θ̣ α να α τω θ̣ α α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ος
 Ἀ̣ μην α μην α μην εις α φε σιν α
 μαρ τι ων και εις ζω ην τη ναι ω νι ον
 Π̣ λη ρω θ̣ η η τω το στο ο ο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω
 μεν την δο ξα αν σου ο τι η ζι ι ω ω

σας η η μας ^Δτων Α γι ων σου με τα σχειν
 μυ υστη η η ρι ι ι ι ων ^πτη ρη σον
 η μα ας εν τω σω α γι α σμω ^κο
 λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο
 συ υνη η ην σου ου ου ^κΑλλη λου ι α α
 α ^Δ α α α α α ^κ

Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀ α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
(Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

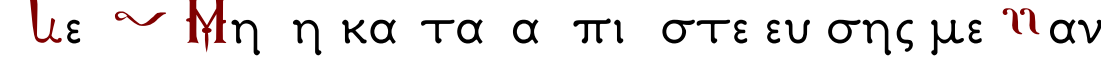
Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

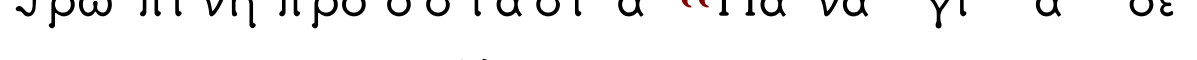
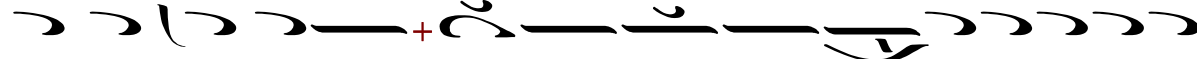
^ζΗχος Βαρύς ^ζΖω ^πα να γι ι α Δε
^ζε σποι να ^πυ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^ποι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
^ζα κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
^ππρο φθα σον και λυ τρω σε η μας ^ζα πο πα
^ζσης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
⁺ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^ποι δα μεν ο ο τι ^ζδυ υ να σαι ^ππαν τα ο σα
^ζαν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^πΔε ε σποι
^Δνα α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
^ζα των πισ των ^πΚε χα ρι τω με ε νη η ε

Π Ζ Π
 πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
 Ζ Μ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

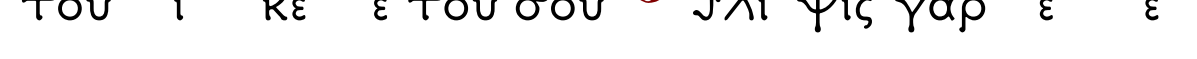
Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν.
Μή καταπιστεύσεις με.

Ἦχος Βαρύς Ξω

 ὤε Μή η κα τα α πι στε ευ της με αν

 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

 ε σ ποι να α α α λ λα δε ζ αι δε ε η σι ι ι ν

 του ι κε ε του σου θ λι ψις γαρ ε ε

 ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θ λι ος

 παν το θ εν πο λε μου ου με νος και πα ρα

μου θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα
 σι ι α των πιστων η μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων.

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.